

С Т А Н О В И Щ Е

за научните трудове и дейност на **доц.дфн Иванка Богомилова Райнова**, участник в конкурса за академичната длъжност „професор” по професионално направление 2.3 - философия, за нуждите на секция „История на философските и научните идеи” от проф.дфн Иванка Стъпова

На основание на Закона за развитието на академичния състав в Република България и въз основа на решение на Научния съвет на ИИОЗ – БАН, в Държавен вестник е обявен конкурс за академичната длъжност „професор” /бр. 3, 2014, с.191/. Доц.дфн Иванка Райнова е единствен участник в конкурса.

Доц.дфн Иванка Райнова отдавна е известна не само сред българската научна общественост, но заслужено е извоювала водещо място и сред европейските и световни учени – философи. Поради това не е изненада, че тя кандидатства в обявения конкурс за професор.

Името на доц.дфн И. Райнова се свързва с голяма философска ерудиция, умело владеене на философската проблематика в един много широк диапазон, както и с безспорни научни качества – дълбочина, изследователска отдаденост, новаторство, оригиналност. Това са оценки на нейни реални достойнства, съчетани с научна съвест и отговорност. Всички нейни публикации са атестат за един несъмнен и категорично доказан творец, в известен смисъл станал емблема на съвременното философстване. Затова за мен изборът ѝ за професор е не само належащ, но дори във времето е доста закъснял.

В рамките на няколко страници на едно становище очевидно не може да се обхване цялата пълнота и изчерпателност на научната дейност на И. Райнова. Аноативно могат да бъдат маркирани публикации и постижения, които я представят в една категорична висока научна позиция.

В конкурса Райнова участва с редуциран списък на научната си продукция, който включва: три монографии, два сборника /съставителство, студии, библиографии/, 15 статии и студии. Това е една

малка извадка от нейните публикации, но те представят авторката им като творец и изследовател.

Трудовете с които доц.дфн Иванка Райнова кандидатства, обхващат различни проблемни полета и области.

Първата област са съвременни философски учения – феноменология, екзистенциална философия, херменевтика, постмодерна философия. Тук ще поставя само няколко акцента и ще отбележа няколко приноса.

Монографията, посветена на Рикьор, има особена ценност, защото представя хронологичното движение на неговите идеи от ранните до късните му произведения. С това Райнова се превръща не само в научен биограф на една такава значима фигура като Рикьор, но и в негов изследовател, който е максимално близо до автентичните идеи на този творец.

Към приносните моменти в тази област се отнасят и „доразвиването на метода на компаративната херменевтика на Пол Рикьор” и прилагането му спрямо концепциите на други автори.

Безспорен концептуален принос на авторката е компаративният херменевтичен анализ на ценностните теории на Сартр и Рикьор.

Райнова работи в полето на феминистката философия и джендър стъдис. Изрично трябва да се отбележи приносът на авторката към този проблемен кръг. За първи път се поставя и изследва въпросът кога и как се появява понятието „феминистка философия”, проблематизира се генезисът на понятието и възможните препратки към американските или европейските корени. Смятам, че приносите на Райнова към тази област на философията са особено ярки и категорични, като се обосновава в дълбочина и пълнота цялата структура, систематизация и типологизация на феминистките дискурси.

Друга област, която фокусира интереса на Райнова е аксиологията /философия и теория на ценностите/. Авторката всъщност постоянно се връща към нея. Да си припомним съпоставителния анализ между ценностните гледни точки на Рикьор и Сартр.

В тази проблемна област за първи път се прилага и доразвива метода на триъгълника на драмата за обяснение на съществуващи ценностни конфликти между източно-европейските изследователи на социалния пол и западните феминистки. Предлагат се и нови стратегии за преодоляване на подобни драми.

Искам да отбележа още един принос на И. Райнова. В една от студиите си „Към развитието на марксизма в България” /под № 14 в списъка, с който кандидатства/, тя прави интелигентен прочит на един отминал период в българската философска мисъл. Ако доскоро влиянията на марксизма се оценяваха емоционално и пристрастно, в тази студия те се представят от позицията на времето, отгласната от емоциите и

пристрастията. Студията е ценен документ на времето, разгледан от нови позиции – дистанцирано, аналитично и обективно.

Изброените постижения на доц.дфн Иванка Райнова са само част от научната ѝ дейност и трудове. В обстойно представената научна автобиография, отделно от списъка с който кандидатства, /38 страници!/, са описани и други дейности, участия, рецензентска работа, специализации, награди, участия в проекти, конференции, почетни звания, научно ръководство на докторанти, експертна и консултантска дейност, преводи, редакторство и съставителство. В изчерпателната научна биография е посочено и авторството на: 7 монографии, 3 брошури, 14 студии в чужбина, 14 студии в България, 43 статии в чужбина, 54 статии в България и още много други дейности.

Всичко това показва, че научните трудове и дейност на доц.дфн Иванка Райнова са повече от внушителни.

Заклучение

Въз основа на категоричните научни качества на доц.дфн Райнова – изследователски, творчески, участия, редакторска и друга дейност, и в съответствие с изискванията на Закона за присъждане на академични степени и звания в Република България, убедено и с чиста съвест препоръчвам на Научното жури да гласува единодушно за присъждане на академичната длъжност „професор” на доц.дфн Иванка Богомилова Райнова.

С о ф и я
24.04.2014 г.

/проф.дфн И. Стъпова/